

mig mere lever som en Slags Forudsætning hos ham. Jeg troer ikke, at vi, ved at antage hvad her foreligger, ville komme til at tage nogen saadan Bestemmelse; at der forøvrigt vil være meget at rette paa Indqvarteringsvæsenet, naar dette Lovudkast gaaer igennem; det tvivler jeg ingenlunde paa. Den anden Bemærkning, som jeg vilde henlede Folkethingets Opmærksomhed paa, er det vistnok noget Skæve i den Anskuelse, som det samme ærede Medlem har gjort gjældende, hvorfor det er ham magtpaaliggende, at bringe Udgifterne til Rigsdagen med ind under denne Skatteligning. Han har nemlig sagt, at for at undgaae at komme til den nye Skattnorm, skulde vi følge den gamle saalænge som muligt og belæsse Skatteyderne saalænge som muligt efter det gamle System. Jeg troer, at det var omtrent det ærede Medlems Mening? (Bregendahl: Nei! det var ikke Ordene). Ja, Ordene tør jeg ikke indse staae for; men Meningen troer jeg med temmelig Sikkerhed var saaledes. Derved kommer han altsaa til at erklære sig imod det, som saa Mange af os andre efterstræbe, nemlig at finde en Regulator for hvad den ærede Finansminister med Rette har kaldet et forviklet Skattesystem; uagtet jeg troer at den ærede Finansminister, da han brugte dette Udtryk, brugte det dog om den Del af Skattesystemet, som er mindst forviklet, for han sagde det kun om Hartkornsskatten, som kun er forviklet derved at den har mange Navne. Men naar man aander alle disse Navnene eller vifter dem bort, saa er Systemet i og for sig simpelt, og det er maaskee noget af det som gjør, at man mindst kan bruge det, for det er saa simpelt ligeoverfor de andre Beskatningsveie, som vi have at betræde, at man saa overmaade let kommer til at betragte Hartkornsskatterne, som en villig Rameel, hvorpaa man kan lægge Alt. Det er ogsaa noget af det, der fra Begyndelsen af har lidet tiltalt mig i dette Udcast, som nu er blevet bragt over paa et ganske andet Grundlag, og derved er vist ogsaa godtgjort, hvad jeg fra det første Dieblik af gjorde opmærksom paa, at naar der ikke laae i dette Udcast altfor meget, saa laae der i Grunden ikke nok til at komme frem med det under de Omstændigheder, hvorunder det kom frem, saa havde

det været bedre at opspare det, som kun gaaer ud paa en ganske lille Tillæmpning til Fordeel for Amtsforvalterne, indtil man kunde komme ind paa et bedre Skattesystem i det Hele. Den ærede Finansminister har i den Anledning ved at udtale sig idag igjen indgydet mig en ikke ringe Frygt for at han til Trods for sin gode Villie til at skaffe en Formues- og Indtægtskat tilveie, dog ikke er rigtig fattet paa, fra dette Dieblik af at gjøre alle Forarbejder dertil. Han har nemlig sagt, at han kun ønskede at benytte en saadan Skattemodus, fordi han troede, at vi behøvede stadig større Indtægter end dem vi nu have. Det skulde gjøre mig meget ondt, om det var hans Hensigt, for jeg skulde troe, at det vilde være nødvendigt, selv om vi bleve staaende ved de nuværende Indtægters Omfang, at komme til en anden Skattemodus, for at kunne forbedre Noget paa vort forviklede Opkrævningsystem. Jeg maa ved denne Leilighed have den Ære at gjøre opmærksom paa, at vi ikke i nogen Retning ville kunne væsentligt forbedre paa vort hele Finantsystem, saalænge vi ikke have en Ressours, hvorved Præparations-Spørgsmaalet forsvinder. Den ærede Finansminister har i sine Bestræbelser efter at bringe under Hartkorn det, som i og for sig grumme lidet tilbyder sig for at blive slaaet i Hartkorn, vist hvormeget han trænger til at slaa alle Skattegjenstande i Hartkorn, og jeg skal aldeles ikke have Noget imod, at man beholdt Benævnelsen Hartkorn, om det saa var at anlægge den som en Koppskat, naar man kun saa veed, idet man bruger den, at man bruger den ikke i den sædvanlige Betydning, men at man ganske simpelt bruger den som en almindelig Skattnorm. Man kan ligesaa godt sige det om en hvilken som helst Gjenstand, som man har sagt om Møllerne, at de skulle yde deres Skat efter en Norm i Forhold til de og de andre Skatteydere, fastsat i den og den Størrelse og kaldet det Hartkorn; men det man maa efterstræbe, det er en saadan Norm, hvorved man uden at skaffe de Adskillelser og den Anledning til klassevis Prægravation, som vi have havt hidtil, kunde komme til at ramme Indtægterne. Det er ikke det, vi skulle frygte, at der fremtræder Folk, som klager over den Skat